

ਵਿਨਾਇਕ ਦਾਮੋਦਰ ਸਾਵਰਕਰ - ਹਿੰਦੂਤਵ

ਵਿਨਾਇਕ ਦਾਮੋਦਰ ਸਾਵਰਕਰ (28 ਮਈ, 1883 - 26 ਫਰਵਰੀ, 1966) ਇੱਕ ਭਾਰਤੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪੱਖੀ ਕਾਰਕੁਨ, ਰਾਜਨੇਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਵੀ, ਲੇਖਕ ਅਤੇ ਨਾਟਕਕਾਰ ਵੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਹਿੰਦੂ ਸਭਿਆਚਾਰ ਵਿਚ ਜਾਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ। ਸਾਵਰਕਰ ਨੇ ਇੱਕ "ਕਲਪਿਤ ਰਾਸ਼ਟਰ" ਵਜੋਂ ਸਮੂਹਿਕ "ਹਿੰਦੂ" ਪਛਾਣ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹਿੰਦੂਤਵ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ। ਉਸਦੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਫ਼ਲਸਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਉਪਯੋਗੀਵਾਦ, ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਪੇਜੀਟਿਵਵਾਦ, ਮਨੁੱਖਤਾਵਾਦ ਅਤੇ ਸਰਬ ਵਿਆਪਕਤਾ, ਪ੍ਰਗਟਵਾਦ ਅਤੇ ਯਥਾਰਥਵਾਦ ਦੇ ਤੱਤ ਸਨ।

ਬਾਲ ਗੰਗਾਧਰ ਤਿਲਕ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲੰਡਨ ਵਜ਼ੀਫ਼ਾ ਦਿਵਾਉਣ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਬਿਤਾਏ; ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਪੂਰੇ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਇਨਕਲਾਬੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਨੈੱਟਵਰਕ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਬੌਧਿਕ ਅਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ, ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਬੋਸ ਵਰਗੇ ਇਨਕਲਾਬੀਆਂ ਨੇ ਸਾਵਰਕਰ ਨੂੰ ਇਨਕਲਾਬ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਮੰਨਿਆ। ਅੰਡਰਮਾਨ ਅਤੇ ਨਿਕੋਬਾਰ ਆਈਲੈਂਡਜ਼ ਵਿਚ ਕੈਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਵਰਕਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

“ਅਜੀਬ ਜਿਹਾ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਵਰਕਰ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਜਿਨਾਹ, ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਬਨਾਮ ਦੋ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਸਹਿਮਤ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਸਹਿਮਤ ਹਨ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਹਿਮਤ ਹਨ, ਪਰ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਥੇ ਵੀ ਹਨ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਦੋ ਰਾਸ਼ਟਰ- ਇਕ ਮੁਸਲਿਮ ਰਾਸ਼ਟਰ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਹਿੰਦੂ ਰਾਸ਼ਟਰ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਭਿੰਨ ਹਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਨੂੰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਜਿਨਾਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਦੋ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਅਤੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੁਸਲਮਾਨ ਰਾਸ਼ਟਰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਰਾਸ਼ਟਰ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਵੇਗਾ। ਸ੍ਰੀ ਸਾਵਰਕਰ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦੋ ਕੌਮਾਂ ਹਨ, ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਹਿੰਦੂਆਂ ਲਈ; ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਰਾਸ਼ਟਰ ਇਕ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਇਕੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣਗੇ; ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਰਾਸ਼ਟਰ ਇਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਰਾਸ਼ਟਰ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਵਿਚ ਪੀ "ਹਿੰਦੂ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨੀਯਤ ਸਹਿਕਾਰਤਾ ਦਾ ਅਵਸਰ।"

ਏ. ਹਿੰਦੂਤਵ ਤੇ

1. ਸਭ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਜਾਤੀ - ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ, ਇੱਕ ਖੂਨ, ਮਨੁੱਖੀ ਖੂਨ ਦੁਆਰਾ ਜਿੰਦਾ ਰੱਖੀ ਗਈ. ਦੂਸਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਧੀਆ ਆਰਜ਼ੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਨ, ਇਕ ਅਸਥਾਈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਚ. (...) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ, ਅੰਡੇਮਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਆਦਿਵਾਸੀ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਵਿਚ ਅਖੌਤੀ ਆਰੀਅਨ ਖੂਨ ਦੇ ਕੁਝ ਛਿੜਕਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਉਲਟ ਹਨ. ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਹ ਸਭ ਬੋਲਣਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦਾ ਲਹੂ ਹੈ. ਖੰਭੇ ਤੋਂ ਖੰਭੇ ਤੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਏਕਤਾ ਸੱਚ ਹੈ, ਸਭ ਕੁਝ ਸਿਰਫ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ.

2. ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ, ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਅਤੇ ਬੁੱਧ-ਧਰਮ-ਸੰਘ ਲਈ ਸਤਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ. ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਾਡੇ ਹਨ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮਹਿਮਾ ਸਾਡੀ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀਆਂ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਹਨ.
ਹਿੰਦੂਤਵ,

We. ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਹਿੰਦੂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਕ ਸਾਂਝਾ ਲਹੂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਾਂ. ਸਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਜੈਨ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਜੰਗਮਾਸ; ਪਰ ਜੈਨ ਜਾਂ ਜੰਗਮਸ- ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਹਿੰਦੂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਕ ਸਾਂਝੇ ਲਹੂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਾਂ. ਸਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਮਹਾਂਵਾਦੀ ਹਨ, ਕੁਝ, ਪੰਥੀਵਾਦੀ; ਕੁਝ

ਨਾਸਤਿਕ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨਾਸਤਿਕ। ਪਰ ਏਕਾਧਿਕਾਰਵਾਦੀ ਜਾਂ ਨਾਸਤਿਕ - ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਹਿੰਦੂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਕ ਸਾਂਝੇ ਲਹੂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਜਾਤੀ, ਇੱਕ ਜਨਮਿਆ ਭਾਈਚਾਰਾ ਹਾਂ। ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਗਿਣਦਾ, ਇਹ ਦਿਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਲਹੂ ਜੋ ਰਾਮ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਬੁੱਧ ਅਤੇ ਮਹਾਵੀਰ, ਨਾਨਕ ਅਤੇ ਚਿਤੰਨਿਆ, ਬਾਸਵਾ ਅਤੇ ਮਾਧਵਾ, ਰੋਹਿਦਾਸ ਅਤੇ ਤਿਰੂਵੇਲੂਵਰ ਦੇ ਹਿੰਦੂਡੋਮ ਦੇ ਨਾੜ ਤੋਂ ਨਾੜੀ ਤੱਕ ਦੇ ਕੋਰਸਾਂ, ਦਿਲ ਤੋਂ ਦਿਲ ਤੱਕ ਧੜਕਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਜੱਟੀ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਨਸਲ ਲਹੂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੱਝੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

4. ਸਾਡੇ ਰੱਬ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿਚ ਬੋਲਦੇ ਸਨ; ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਰਿਸ਼ੀ ਵਿਚਾਰੇ, ਸਾਡੇ ਕਵੀਆਂ ਨੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹੈ- ਸਰਬੋਤਮ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਉੱਤਮ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਤਰਾਂ - ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਹਿਨਣ ਦੀ ਝਲਕ ਭਾਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ; ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ; ਸਭ ਲਈ ਇਹ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ; ਇਕ ਸਾਂਝਾ ਵਿਰਾਸਤ, ਇਕ ਸਾਂਝਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਜੋ ਸਾਡੀ ਭੈਣ ਦੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਅਮੀਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

One. ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ਧਰਤੀ ਨੂੰ
ਸਿੰਧੂ ਤੋਂ ਸਿੰਧੂ (ਸਮੁੰਦਰ ਤੋਂ ਸਮੁੰਦਰ)
ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜਨਮ ਭੂਮੀ (ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀਮੰਨਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਧਰਤੀ
ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

Our. ਸਾਡੀ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਨੇਕ-ਦਿਮਾਗੀ ਭੈਣ (ਭੈਣ ਨਿਵੇਦਿਤਾ) ਨੇ ਸਾਡੀ ਧਰਤੀ ਸਿੰਧੂ ਤੋਂ ਸਮੁੰਦਰ ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਜੋਂ ਅਪਣਾ ਲਈ ਸੀ। ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਸਾਡੀ ਕੌਮ ਆਜ਼ਾਦ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੀ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਰੂਹਾਂ 'ਤੇ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦੇ। ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਜ਼ਰੂਰੀ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤਕ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਚੰਗਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਲਹੂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਜ਼ਰੂਰੀ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਹਿੰਦੂ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ, ਜਿਹੜਾ ਅਸਲ ਵਿਚ ਫਿ .ਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਬਣਾ ਕੇ ਇਸ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦੂਜਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਹਿੰਦੂਤਵ ਦੀ ਤੀਜੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਯੋਗਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਹਿੰਦੂ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਸਲ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਰੀਖਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਹਿੰਦੂਤਵ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਅਸਲ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਗੈਰ-ਹਿੰਦੂ ਪਰੰਪਰਾ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂਤਵ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਸਚਮੁੱਚ, ਉਹ ਸਾਡੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦੇਸ਼ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਲ ਪਿਤਾ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਜੋਂ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪੁਨਯਭੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੂਜਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਬੱਚੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣ, ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਹਿੰਦੂ ਹੋਣ।

7. “ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਮਿਸ਼ਨ ਜੋ ਸਿੰਧੂ ਨੇ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਲੱਭਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਭੂਗੋਲਿਕ ਸੀਮਾ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਅਯੁੱਧਿਆ ਦੇ ਬਹਾਦਰੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਨੇ ਸਿਲੋਨ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਹਿਮਾਲਿਆ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਆ ਗਈ ਇਕ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮੁੰਦਰ। ਜਿਸ ਦਿਨ ਜਿੱਤ ਦਾ ਘੋੜਾ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਵਾਪਿਸ ਪਰਤ ਆਇਆ, ਸਰਬਸੱਤਾ ਦਾ ਮਹਾਨ ਚਿੱਟਾ ਛਤਰ ਉਸ ਰਾਜਚੰਦਰ, ਜੋ ਕਿ ਬਹਾਦਰ, ਰਾਮਚੰਦਰ ਚੰਗਾ ਸੀ, ਉੱਤੇ ਭੜਕਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਭਰੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਆਰੀਅਨ

ਰਾਜਕੁਮਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਹੂ, ਪਰ ਹਨੂਮਾਨ, ਸੁਗਰੀਵ, ਬਿਭੀਸ਼ਣ ਦੱਖਣ ਤੋਂ - ਉਹ ਦਿਨ ਸਾਡੇ ਹਿੰਦੂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਜਨਮ ਦਿਨ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਾਡਾ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਦਿਨ ਸੀ: ਆਰੀਅਨ ਅਤੇ ਅਨਾਰੀਅਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁਣਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਨ।

ਬੀ. ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਅੰਸ਼.

1. ਅਤੀਤ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਅੰਜਾਮ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਕੂੜੇਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਕਠੋਰ ਜਾਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੇ ਸਾਡੇ ਹਿੰਦੂ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੂਖਮ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਲੜਦੇ ਹੋਏ। ਮੰਦਰਾਂ, ਗਲੀਆਂ, ਮਕਾਨਾਂ, ਨੈਕਰੀਆਂ, ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੱਕ, ਇਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਹਿੰਦੂਆਂ ਵਿਚਾਲੇ ਸਦੀਵੀ ਟਕਰਾਅ ਦਾ ਟੀਕਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ; ਸਾਡੀ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਾਹਰੀ ਖਤਰੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕਜੁਟ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਲਿਆ। ਇਹ ਹਿੰਦੂ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ।

2. ਅਛੂਤ ਦਾ ਵਰਤਾਰਾ ਪਾਪ, ਮਨੁੱਖਤਾ ਉੱਤੇ ਦਾਗ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ। ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਅਛੂਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ। ਇਸ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਭੱਠੇ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਸਾਡੇ ਕਰੋੜਾਂ ਹਿੰਦੂ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇਗਾ। ਉਹ ਵੱਖ ਵੱਖ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਗੇ।

Hindu. ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਵਿਨਾਸਕਾਰੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇਸਲਾਮ ਜਾਂ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਬਦਲਣ ਵਾਲੇ ਹਿੰਦੂ ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਮਿਲਾਵਟ ਵਿੱਚ ਰਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਹੀ ਸਹੂਲਤ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਹਿੰਦੂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਪਰਤਣਾ ਚਾਹੇ ਜਾਂ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਨੂੰ ਧਰਮ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਅਪਣਾਉਣਾ ਚਾਹੇ। ਇਹ ਗੁੰਡਾਗਰਦੀ ਸਾਡੀ ਸੱਖਿਆ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸੋਜਦੇ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਵਾਰ ਚੋਰੀ ਜਾਂ ਲਾਲਚ ਦੁਆਰਾ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦੇ?

While. ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੂਰੇ ਖਿੜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਧੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ - ਇਸ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ, ਡੰਡੀ, ਖਾਦ ਅਤੇ ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਤੱਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਤਾਜ਼ੇ ਅਤੇ ਸੁੱਕੇ ਪੱਤੇ ਵੀ। ਕੰਡੇ, ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਗੁਲਾਬ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਸੰਕਲਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਜੀਵਨੀ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ 'ਜਿਵੇਂ ਹੈ' ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ 'ਜਿੰਨਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ' head ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰ ਤਕ, ਕੁਝ ਹੋਰ, ਕੁਝ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ, ਜਿੰਨਾ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਸੱਚਾਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਜਿਹੜੀ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਬੋਰੇਕ, ਜੋ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਯੋਗ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਅਤੇ ਡਰਾਂ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ... ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਸਭ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਰੰਗਾਂ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

5. 'ਦੁਸ਼ਟ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਭਾਰ ਘੱਟ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਸਵਰਾਜਿਆ ਸਥਾਪਤ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਬਚਾ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਛੁਡਾਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਵੱਡੇ ਥਕਾਵਟ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜਣ ਲਈ ਠੇਕਿਆ ਜੋ ਮੇਰੇ ਤੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੌਂ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦੇ ਕਿਉਂ ਹੋ? ' ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਨੁਵਾਦ. 'ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ' ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚੋਂ (ਅਤੇ 'ਭਵਾਨੀ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ' ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ) ਜੋ ਕਿ ਕੇਸਰੀ ਦੇ ਸੰਪਾਦਕੀ ਕਾਲਮਾਂ ਵਿੱਚ ਛਪੇ।

Now. ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰੀ ਲੋਕ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹੇ ਕਿ ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਉਤਸਵ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਮਾਰਕ ਹੈ ਅਤੇ

ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਰੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਥੇ ਨਾਸਿਕ ਵਿਚ ਜੋ ਤਿਉਹਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਦੋਵੇਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਲੋਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਦੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਿਉਹਾਰ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀਆਂ ਬੇੜੀਆਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਵੱਲ ਯਤਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਾਡੇ ਇਕੋ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਵੇਕੀ ਨਿਯਮ ਵਿਚ ਰਾਹਤ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਚਰਬੀ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਕਮਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਟੈਕਸਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ, ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਉਥੇ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਾਣ-ਪੀਣ, ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿ, ਏ, ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ ਕਮਾਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਵਰਗੇ ਬੇਲੋੜੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਣੇ। ਸਹੂਲਤਾਂ - ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਉਤਸਵ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜਾਂ ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਤਾਕਤਵਰਾਂ ਨੂੰ ਗ਼ੁਲਾਮ ਆਖਰੀ ਪੇਸ਼ਵਾ ਬਾਜੀ ਰਾਓ ਦਾ ਹੈ! ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਇਨਕਲਾਬ ਦੇ ਦੇਵਤਾ, ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਉਸ energyਰਜਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰ ਸਕੇ। ਹਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ ਸਾਡੇ ਸਾਧਨ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅੰਤ ਗ਼ੈਰ-ਸਮਝੌਤਾ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਤ ਸਾਡੀ ਮਾਤ ਭੂਮੀ ਲਈ ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ।

Every. ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਭਾਰਤ ਭੂਮੀ, ਇਸ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਸਿੰਧ ਤੋਂ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਤੱਕ, ਇਸਦਾ ਪਿਉ ਭੂਮੀ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਧਰਤੀ, ਭਾਵ ਉਸਦੇ ਧਰਮ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ... ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਖੌਤੀ ਆਦਿਵਾਸੀ ਜਾਂ ਪਹਾੜੀ ਕਬੀਲੇ ਵੀ ਹਿੰਦੂ ਹਨ: ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਾਦਰਲੈਂਡ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਵੀ ਧਰਮ ਜਾਂ ਪੂਜਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਚਲਦੇ ਹਨ।

8. ਆਰ ਐੱਸ ਐੱਸ ਦੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਉਪਕਰਣ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ: ਉਹ ਜੰਮਿਆ ਸੀ, ਸੱਕਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮਰ ਗਿਆ।

9. "ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ" ਨਾਮ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਬਣਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ, ਹਿੰਦ, ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਹੋਰ ਨਾਮ, ਉਸੇ ਹੀ ਮੁੱ wordਲੇ ਸ਼ਬਦ ਸਿੰਧੂ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਸਿਰਫ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਮਰਨ ਵਾਲੀ ਧਰਤੀ, ਹਿੰਦੂ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਦੇਸ਼, ਉਸੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਆਰਿਆਵਰਤਾ, ਭਾਰਤ-ਭੂਮੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਨਾਮ ਬੇਸ਼ਕ ਸਾਡੀ ਮਾਤ ਭੂਮੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਕੁਲੀਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਸ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਕਿ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਮਾਤ ਭੂਮੀ ਜ਼ਰੂਰ ਕਹੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ "ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ", ਸਾਡੇ ਕਿਸੇ ਗ਼ੈਰ-ਹਿੰਦੂ ਦੇਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਂ ਅਪਮਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਪਾਰਸੀ ਅਤੇ ਈਸਾਈ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਹਨ ਅਤੇ ਐਂਗਲੋ-ਇੰਡੀਅਨ ਇੰਨੇ ਸਮਝਦਾਰ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨੇ ਜਾਇਜ਼ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂ ਸਕਦੇ।

10. "ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਸਾਡੀ" ਦੇਵ ਭਾਸ਼ਾ "" ਸਾਡੀ ਪਵਿੱਤਰ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ "ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਨਿਸ਼ਠਾ" ਹਿੰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਹੜੀ ਹਿੰਦੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਇਸਦਾ ਪੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਡੀ " ਸ਼੍ਰੀ " ਹੈ (ਰਾਸ਼ਟਰ ਭਾਸ਼ਾ) 12 [f.12] ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਭਾਸ਼ਾ language- ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਿੰਦੂਆਂ ਲਈ, ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ। ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਸਾਹਿਤ ਵਿਚ ਜੜ੍ਹਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਪਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੀ ਜਾਤ ਦਾ ਦਿਮਾਗ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਬਹੁਤੀਆਂ ਮਾਤ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਨਾਲ ਚੁਸਿਆ ਹੈ। ਸਭ ਹਿੰਦੂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਦਰਜ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਤੋਂ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਤੱਤ 'ਤੇ ਹੀ ਵੱਧ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਭਾਸ਼ਾ ਹਿੰਦੂ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਲਈ ਸਦਾ ਕਲਾਸਿਕ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

11 ਧਰਮ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਮਨੋਰਥ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਲਾਤਕਾਰ ਹੈ। ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਰੈਪੀਨ ਅਤੇ ਰੈਪਾਈਨ ਦੁਆਰਾ ਗੋਆਡ ਕੀਤੇ ਗਏ ਧਰਮ ਧਰਮ ਦੀ ਇਕ ਨੈਕਰਾਈ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰੇਰਕ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਰਫ ਮਨੁੱਖੀ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਤਬਾਹੀ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਰਚ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਨਰਕ ਇਕ ਆਮ ਕੇਸ ਬਣਾ ਰਹੇ ਸਨ - ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਸਨ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ, ਜਿਸਨੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਮਹਿਮੂਦ ਗਜ਼ਨਵੀ ਨੇ ਸਿੰਧ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ।

1923.

12. ““ ਹਿੰਦੂ ਸੰਗਠਨਵਾਦੀ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹਿੰਦੂਸਤਾਨ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਸਿਧਾਂਤ ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਤੀ, ਜਾਤ, ਜਾਤ ਜਾਂ ਧਰਮ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਬਸ਼ਰਤ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਮਰਪਿਤ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ। ਹਿੰਦੂਸਤਾਨੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਪੂਜਾ, ਸੰਗਤੀ, ਆਦਿ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੋਗਣਗੇ। ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਜੇ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਮਿਕ ਜਾਂ ਨਸਲੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਸਾਂਝੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਣਗੇ। ”...“ ਕੋਈ ਵੀ ਰਵੱਈਆ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਖੇਤਰੀ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਰਵੱਈਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਰਟ ਫਾਰਮੂਲੇ 'ਇਕ ਆਦਮੀ ਇਕ ਵੋਟ' ਦੁਆਰਾ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕ ਸਾਂਝੇ ਹਿੰਦੂਸਤਾਨੀ ਰਾਸ਼ਟਰ, ਇਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂਸਤਾਨੀ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਸੰਪਰਦਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਰਗਾਂ, ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਧਰਮਾਂ, ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਧਰਮਾਂ, ਹਿੰਦੂ, ਮੁਸਲਮਾਨ, ਈਸਾਈ ਐਂਗਲੋ-ਇੰਡੀਅਨ ਆਦਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿਚ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋ ਕੇ ਇਕ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਰਾਜ ਵਿਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ”...“ ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਹਾਰਕ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹਿੰਦੂ ਸੰਘਵਾਦੀ ਸਾਡੇ ਗੈਰ-ਹਿੰਦੂ ਦੇਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਭੂਤ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਘੱਟਗਿਣਤੀਆਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਰਮ, ਸਭਿਆਚਾਰ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਜਾਇਜ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਏਗੀ: ਇਕ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਕਿ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜ ਰੱਦ ਕਰ. ਹਰੇਕ ਘੱਟਗਿਣਤੀ ਲਈ ਵੱਖੇ ਵੱਖਰੇ ਸਕੂਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਬਾਨ ਵਿਚ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਸਕਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ਜਾਂ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿਚ ਉਹ ਆਮ ਖਰਚੇ ਵਿਚ ਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ. ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਵੀ ਇਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਚੰਗਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ”

13. ਅੰਤਮ ਲੜਾਈ ਜਿੱਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਇੱਕ ਤੂਫਾਨੀ ਹਵਾ ਵਾਂਗ ਹਿੰਸਕ lyਂਗ ਨਾਲ ਦੌੜ ਪਏ, ਤਾਂ ਉਹ ਬੁੱਧ ਦੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਬੜੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੇਧੀਆਂ ਦਾ ਸਿਰ ਕਲਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ, ਵੈਦਿਕ ਹਿੰਦੂ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿਚ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਲੜ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਫੈਲਾ ਦਿੱਤੀ. ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੁੱਧ ਵਿਹਾਰ ਅਤੇ ਬੇਧੀ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸਬਜ਼ੀ ਕੱਟ ਦੇਣਗੇ.

14. ਇਹ ਸਾਡੇ ਨੇਕ-ਭਾਵਨਾਪੂਰਣ, ਪਰ ਅਣਜਾਣ ਦੇਸ਼ਤ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਨੂੰ ਹਕੀਕਤ ਲਈ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ. ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਫਿਰਕੂ ਗੁੰਝਲਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬੇਧਿਆਨੀ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰਕੂ ਜੱਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਪਰ ਠੇਸ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਖੌਤੀ ਫਿਰਕੂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਇਕ ਵਿਰਾਸਤ ਹਨ ਜੋ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ, ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ. ਜਦੋਂ ਸਮਾਂ ਸਹੀ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ. ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਡੂੰਘੀ ਬੈਠੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਕਰਨਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ. ਆਓ ਅਸੀਂ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ਼ਾ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰੀਏ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹਨ. ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਅੱਜ ਇਕਪਾਸੜ ਅਤੇ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਰਾਸ਼ਟਰ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਮੁੱਖ ਵਿੱਚ ਦੋ ਰਾਸ਼ਟਰ ਹਨ; ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ, ਭਾਰਤ ਵਿਚ. ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਇੱਕ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਾਰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸਦੀ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਵਾਧੂ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਰਾਜ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ. ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਮਦਰਲੈਂਡ ਦੇ ਬੇਟੇ ਉਸ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਲੜਨ ਲਈ.

C. ਕਵਿਤਾਵਾਂ

1. ਓ ਸ਼ਿਵਾਜੀ! ਆਰੀਆ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇਸ ਧਰਤੀ

ਉੱਤੇ ਮਲੇਛਾਂ (ਗ਼ੈਰ-ਭਾਰਤੀਆਂ) ਵੱਲੋਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਠੋ!

ਇਹ ਧਰਤੀ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮਾਤ ਭੂਮੀ ਦਾ ਉਹ ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋ?

ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਵਿੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ?

2. 1903 ਦੀ ਕਵਿਤਾ 'ਹਿਮਰਨ ਟੂ ਲਿਬਰਟੀ', ਜੋ ਕਿ ਅਜੇ ਵੀ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਗੀਤ 'ਜੈਓਸਟੁਟ' ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ, ਲਤਾ ਮੰਗੇਸ਼ਕਰ ਦੇ ਇਕ ਗਾਣੇ ਵਿਚ,

ਵਿਕਟੋਰੀ ਟੂ ਓ, ਓ! ਸਦਾ ਸ਼ੁੱਭ, ਮੁਬਾਰਕ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਮਾਂ!

ਓਹ! ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵੀ! ਮੈਂ ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਭਾਵਨਾ, ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੋ,

ਤੁਸੀਂ ਧਰਮ ਦੀ ਰਾਣੀ ਹੋ, ਓ! ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਦੇਵੀ!

ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਨੇਰੇ ਅਸਮਾਨਾਂ ਵਿਚ, ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਚਮਕਦਾਰ ਬੱਤੀ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਦੇ ਤਾਰੇ ਹੋ।

ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਫੁੱਲ ਗਾਲਾਂ ਅਤੇ ਖਿੜੇ ਹੋਏ ਖੇਤ,

ਤੁਸੀਂ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਸ਼ਰਮਸਾਰ ਹੋ, ਓ! ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਦੇਵੀ!

ਤੁਸੀਂ ਸੂਰਜ ਦੀ ਚਮਕ ਹੋ, ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਦੀ ਇਕਮੁੱਠਤਾ!

ਓਹ! ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਦੇਵੀ! ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰਹਿਣ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਓਹ! ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਦੇਵੀ! ਤੁਸੀਂ ਸਦੀਵੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਹੋ,

ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮ ਚੇਤਨਾ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।

ਓਹ! ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਦੇਵੀ! ਉਹ ਸਭ ਜੋ ਆਦਰਸ਼ ਅਤੇ ਉੱਚਾ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਮਿੱਠਾ ਹੈ!

ਸਿਰਫ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਤਬਾਹ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਧਰਮੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਹੋ!

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ! ਮੌਤ ਤੇਰੇ ਬਗ਼ੈਰ ਜੀਣ ਦੀ ਹੈ!

ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਓਹ! ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਦੇਵੀ!

V. ਵੰਦੇ ਮਾਤਰਮ ਤੇ - ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਗੀਤ (ਮਾਂ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ)

ਵੰਦੇ ਮਾਤਰਮ (

ਰੱਬ

ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ, ਭਾਰਤ ਮਾਤਾ

ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਲਹੂ ਵਹਾਇਆ ਹੈ ਮਾਤਾ,

ਸਾਰੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ womenਰਤਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ, ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮ ਦੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਹਾਂ,

ਸਹਿ ਲੈਂਦਾ/ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥੀਆਂ ਪਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਪੰਝੂੜਾ ਹੈ।

ਅਣਗਿਣਤ ਮਾਵਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਹੰਝੂਆਂ ਕਰਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨੇ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਇਆ,

ਕੈਦ ਕੀਤਾ, ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤੇ, ਮੰਨਿਆ

ਕਿ ਸੰਪੂਰਨ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਜਾਂ ਸਵਰਾਜਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੇਰਾ ਦੇਸ਼ ਕਦੇ ਵੀ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਕੋਮਾਂ ਵਿਚ ਉੱਚੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਉਤਰ ਸਕਦਾ, ਜਿਹੜੀ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਸਵਰਾਜ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ

ਸਿਵਾਏ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਖੂਨੀ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਲੜਾਈ ਲੜਦਿਆਂ, ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਸਹੁੰ ਖਾਓ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਪਲ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲੜਨ ਲਈ ਅਤੇ ਸਵਰਾਜ ਦਾ ਕਮਲ ਦਾ ਤਾਜ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ; ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਅਭਿਨਵ ਭਾਰਤ, ਸਾਰੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਦਾ ਇਸ ਦਾ ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਾਂਗਾ, ਮੇਰੇ ਸਰਵਉੱਚ ਅਥਰ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਸਥਾ (ਸੰਸਥਾ) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਾਂਗਾ; ਜੇ ਮੈਂ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਇਸ ਗੰਭੀਰ ਵਾਕ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਜੇ ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਸਥਾ (ਸਰੀਰ) ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਝੂਠੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

A. ਆ ਕਾਵਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿ "ਨੇ ਮਜ਼ਾਸੀ ਨੇ ਪਰਤ ਮਾਤਰਭੂਮੀਲਾ, ਸਾਗਾਰਾ, ਪ੍ਰਾਣਾ, ਤਾਲਮਾਲਾ" ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਗੀਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲਤਾ ਮੰਗੇਸ਼ਕਰ, ਆਸ਼ਾ ਭੋਂਸਲੇ, ਮੀਨਾ ਮੰਗੇਸ਼ਕਰ ਅਤੇ ਹੀਯਨਾਥ ਮੰਗੇਸ਼ਕਰ ਦੁਆਰਾ ਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਵਿਕਰਮ ਸੰਪਤ ਵਿਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਸਾਵਰਕਰ, ਭੁੱਲਿਆ ਹੋਇਆ ਭੂਤ , 1883–1924 (2019)

ਰੱਬ

ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ, ਭਾਰਤ ਮਾਤਾ

ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਮਾਤਾ ਲਈ ਆਪਣਾ ਲਹੂ ਵਹਾਇਆ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ womenਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਝੱਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਜਨਮ ਦੀ ਧਰਤੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥੀਆਂ ਪਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਪੰਥੂੜਾ ਹੈ। ਅਗਣਿਤ ਮਾਵਾਂ ਦੇ ਹੰਝੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਇਆ, ਕੈਦ ਕੀਤਾ, ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਮਾਰਿਆ, ਮੰਨਿਆ

ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਪੂਰਨ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਜਾਂ ਸਵਰਾਜਿਆ ਮੇਰਾ ਦੇਸ਼ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਕੋਮਾਂ ਵਿਚ ਉੱਚਾ ਰੁਤਬਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਉਭਰ ਸਕਦਾ ਜੇ ਉਸਦਾ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਖੂਨੀ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਲੜਾਈ ਲੜਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਵਰਾਜ ਕਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਪਾਪ ਪੂਰੀ ਸਹੁੰ ਖਾਓ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲੜਨ ਅਤੇ ਸਵਰਾਜ ਦੇ ਲੇਟਸ ਦਾ ਤਾਜ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਪਾਉਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਕਰਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਅਭਿਨਵ ਭਾਰਤ, ਸਾਰੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸੱਚੇ Oਥ ਨਾਲ ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਸਥਾ (ਸੰਸਥਾ) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਾਂਗਾ; ਜੇ ਮੈਂ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਇਸ ਗੰਭੀਰ ਵਾਕ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਜੇ ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਸਥਾ (ਸਰੀਰ) ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਝੂਠੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

ਵਿਕਰਮ ਸੰਪਥ - ਸਾਵਰਕਰ, ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਮਿੱਤਰਾ ਮੇਲੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸਹੁੰ ਤੋਂ, 1883–1924 (2019) ਓਸਟਨ ਅਸਟੇਟ, ਈ ਓਓਸ

ਓਫ, ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਮੇਰੀ ਮਾਤ ਭੂਮੀ ਲੈ ਜਾਓ!

ਮੇਰੀ ਰੂਹ ਇੰਨੇ ਕਸ਼ਟ ਵਿੱਚ ਹੈ!

ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ 'ਤੇ ਪੂਜਾ ਨਾਲ ਲਟਕਣਾ

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਤੁਸੀਂ

ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਧਰਤੀ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਉਣੂੰ ਵੇਖੀਏ

, ਇਸ ਕੁਦਰਤ.

ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੇ ਹੋਏ ਵੇਖ ਕੇ

ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਪਵਿੱਤਰ ਸਹੁੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ,

ਘਰ ਜਾਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਜਾਣਦਿਆਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਪਿੱਠ ਤੇ

ਮੇਰੀ ਜਲਦੀ ਵਾਪਸੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ.

ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਅਦੇ ਲਈ ਪੈ ਗਿਆ!

ਉਹ ਦੁਨਿਆਵੀ-ਸਮਝਦਾਰ ਮੈਂਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ

ਉਸ ਦੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਸੇਵਾ ਮੈਂ ਸੇਵਾ ਕਰਾਂਗਾ

ਪਰਤਣ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ

ਹੇ ਮਹਾਂਸਾਗਰ, ਮੇਰੀ ਰੂਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਸੀਹੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ!

ਇੱਕ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੇਤੇ ਵਰਗਾ, ਇੱਕ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਿਰਨ ਵਰਗਾ -ਧੋਖੇਬਾਜ਼ਵਿਛੜ
ਓਏਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂਰਿਹਾ ਹਾਂ -

ਲਈ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਤੋਂ

ਹਨੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੈਂ ਹਾਂ!

ਨੇਕੀ ਦੇ ਫੁੱਲ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੈਂ ਹਾਂ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਤੋਂ ਮੁਬਾਰਕ.

ਉਸਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਲਈ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿਣਾ

ਮੇਰੀ ਇਕ ਵਿਅਰਥ ਬੋਝ ਸਿੱਖਣਾ,

ਇਸ ਦੇ ਅੰਬ ਦੇ ਗੁੱਖਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ, ਓਹ!

ਉਸ ਦੀਆਂ ਖਿੜਦੀਆਂ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਓਹ! ਉਸਦੀ ਕੋਮਲ ਉਭਰਦੀ ਹੋਈ, ਓ!

ਹੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂਲਈ ਉਸਦਾ ਬਾਗ਼ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਹੈ

ਹੇ ਮੇਰੇ ਸਾਗਰ, ਮੇਰੇ!

ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਤਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਨ, ਪਰ

ਭਾਰਤ-ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇਕ ਸਿਤਾਰਾ ਮੈਂ

ਇੱਥੇ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਮਹਿਲ ਲੱਭਿਆ ਹੈ, ਪਰ

ਸਿਰਫ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਨਿਮਰ ਝੱਪੜੀ ਪਿਆਰ ਹੈ ਮੈਂਮੇਰੀ

ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਲਈਕੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਾਂਗਾ?

ਉਸ ਦੇ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਦੀਵ ਦੇਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੇ। ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ.

ਧੋਖਾ ਹੁਣ ਵਿਅਰਥ ਹੈ, ਕਰੋ ਮੈਂ

ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਿਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਸੁੱਖਣਾ ਸਹਾਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂਦੁਖਾਂ, ਚੀਕਦਾ ਹਾਂ

ਉਹੀਝੱਲਦਾਮੈਂ

ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ!

ਹੇ ਮਹਾਂਸਾਗਰ, ਮੇਰੀ ਰੂਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਸੀਹੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ!

ਓ ਫੇਮਿੰਗ ਸਰਫ ਦੇ ਹੇ, ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮਖੌਲ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹੋ!

ਕਿਉਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਓ, ਓ!

ਮੇਰੀ ਬੇਸਹਾਰਾ ਮਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਧੋਖਾ ਦਿਓ,

ਓਏ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰਾਂ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲੇ ਲਈ ਨਿੰਦਾ ਕਿਉਂ ਕਰੋ!

ਕੀ ਇਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਡਰ ਵਿੱਚ ਸੀ

ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਇਸਦੀ ਮੁਹਾਰਤ ਫੈਲਾਉਂਦਾ ਹੈ?

ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਡਰਾਉਣਾ ਹੈ,

ਹੇ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਲਈ

ਸਭ ਨੂੰ ਸੇਜ ਅਗਸੱਤਿਆ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰੇਗੀ,

ਇਕ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਣੀ ਨੇ ਕੌਣ ਪੀਤਾ!

ਹੇ ਮਹਾਂਸਾਗਰ, ਮੇਰੀ ਰੂਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਸੀਹੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ!